

* หมายเหตุพิเศษ

<http://www.pcd.go.th>

กรมควบคุมมลพิษ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ปีที่ 5 ฉบับที่ 20 เดือนตุลาคม-ธันวาคม 2552

- * ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการลดและนำของเสียมาใช้ประโยชน์ พ.ศ.
- * The Inaugural Meeting of the Regional 3R Forum in Asia
- * คุณภาพน้ำแหล่งน้ำผิวดิน / คุณภาพอากาศ
- * สถานการณ์ระดับเสียง

*กักกาย

หมายเหตุมลพิษฉบับนี้ นำเสนอสถานการณ์มลพิษในด้านต่างๆ ทั้งสถานการณ์คุณภาพน้ำ คุณภาพอากาศ สถานการณ์ระดับเสียง รวมทั้งสถิติเรื่องร้องทุกข์ ในไตรมาสที่ผ่านมาเหมือนเช่นเคย โดยในไตรมาสนี้เป็นช่วงปลายฝนต้นหนาว ซึ่งมีแนวโน้มว่าอากาศจะหนาวเย็นและหนาวนานกว่าทุกปี อาจจะส่งผลให้เกิดปัญหามลพิษทางอากาศได้ เนื่องจากมวลอากาศเย็นทำให้สภาพอากาศแห้งและนิ่ง ฝุ่นละอองจึงแขวนลอยอยู่ในบรรยากาศได้นาน ไม่สามารถแพร่กระจายออกไปได้และไม่ตกลงสู่พื้นในพื้นที่ที่เคยมีปัญหาหมอกควันอันเนื่องมาจากไฟป่า ทั้งจากในพื้นที่เองและจากประเทศเพื่อนบ้าน ซึ่งปัญหาหมอกควันจากไฟป่าเป็นปัญหามลพิษไร้พรมแดน และมักจะเกิดขึ้นในระยะเวลาใกล้เคียงกันของทุกปี จึงอยากเสนอขอแนะนำในกรณีที่ฝุ่นละอองอยู่ในระดับเกินเกณฑ์มาตรฐานและอาจมีผลกระทบต่อสุขภาพให้ประชาชนปฏิบัติตน ดังนี้

- หลีกเลี่ยงการอยู่ภายนอกอาคารเป็นเวลานานและงดการออกกำลังกายนอกอาคาร

- กลุ่มเสี่ยงที่อาจได้รับผลกระทบรุนแรง ได้แก่ เด็ก ผู้ป่วยโรคทางเดินหายใจ หอบหืด และผู้สูงอายุ ควรอยู่ในบ้านหรือในอาคาร ควรหลีกเลี่ยงการเดินทางในสภาวะอากาศที่มีหมอกควันปกคลุม

- ปิดประตูหน้าต่างไม่ให้ฝุ่นควันเข้าบ้าน
- หากต้องอยู่ในสภาพที่มีฝุ่นควันหนาที่บ ให้ใช้ผ้าชุบน้ำปิดจมูกในการหายใจ
- งดการร่อนนำฝนไว้ใช้อุปโภคบริโภคชั่วคราว
- หากมีอาการผิดปกติทางเดินหายใจ ควรรีบไปพบแพทย์
- ติดตามรับฟังข่าวสารจากทางราชการ

นอกจากนี้ ยังมีเรื่องอื่นๆ ที่น่าสนใจ เช่น ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการตลาดและนำของเสียมาใช้ประโยชน์ และการประชุมวิชาการ เพื่อระดมข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ เกี่ยวกับแนวทางการกำหนดมาตรการ 3Rs ในภูมิภาคเอเชีย

สารบัญ

คุณภาพน้ำแหล่งน้ำผิวดิน	3
คุณภาพอากาศ	5
สถานการณ์ระดับเสียง	6
สถิติเรื่องร้องเรียน	8
ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการตลาดและนำของเสียมาใช้ประโยชน์ พ.ศ.	10
The Inaugural Meeting of the Regional 3R Forum in Asia	13

ที่ปรึกษา

นายสุพัฒน์ หวังวงศ์วัฒนา
อธิบดีกรมควบคุมมลพิษ
นายวรศาสตร์ อภัยพงษ์
รองอธิบดีกรมควบคุมมลพิษ
นางมิ่งขวัญ วิชยารังสฤษดิ์
รองอธิบดีกรมควบคุมมลพิษ

บรรณาธิการ

นายรังสรรค์ ปิ่นทอง
ผู้อำนวยการกองแผนงานและประเมินผล

กองบรรณาธิการ

นางสาวจิระนันท์ เหมพูลเสรีฐ
หัวหน้ากลุ่มวิเคราะห์แผนและประเมินผล
นายนิชกร คงเพชร
หัวหน้าฝ่ายเผยแพร่และประชาสัมพันธ์
นางเกวลิน วงศ์เศรษฐศิริ
นักวิชาการสิ่งแวดล้อมชำนาญการ
นางสาวบรรจง ประภาธนานันท์
พนักงานพิมพ์ดีดชั้น 3
นางสาวพัชรวรรณ แก้วก่า
นักวิชาการเผยแพร่

สนับสนุนข้อมูลโดย

1. สำนักงานเลขานุการกรม
 2. สำนักจัดการคุณภาพน้ำ
 3. สำนักจัดการกากของเสียและสารอันตราย
 4. สำนักจัดการคุณภาพอากาศและเสียง
 5. กองแผนงานและประเมินผล
 6. กองนิติการ
 7. ฝ่ายตรวจและบังคับการ
 8. ฝ่ายคุณภาพสิ่งแวดล้อมและห้องปฏิบัติการ
- ออกแบบและจัดพิมพ์ : บริษัท ไตรเร็กซ์ แพลน จำกัด

กรมควบคุมมลพิษ
POLLUTION CONTROL DEPARTMENT

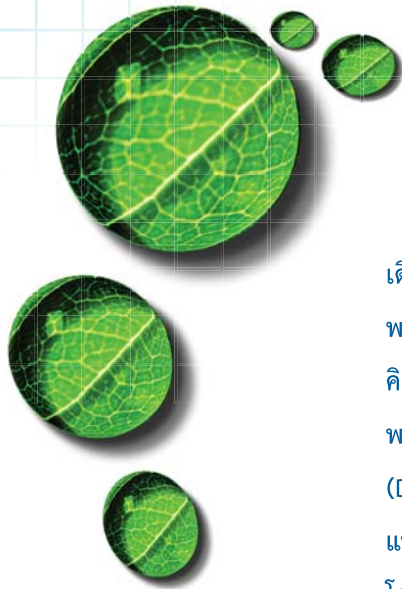
ร้องเรียนมลพิษ ร่วมเป็นส่วนหนึ่งของการสร้างสรรค์สังคมไทย ด้วยการเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร รับบริการข้อมูลข่าวสารหรือร้องเรียนมลพิษได้ที่ กรมควบคุมมลพิษ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ตู้ ปณ. 33 สามเสนใน กรุงเทพฯ 10400 โทร. 1650 หรือ 0 2298 2605 โทรสาร 0 2298 2596 (E-mail : e-petition@pcd.go.th) หรือ ศูนย์บริการประชาชน กรมควบคุมมลพิษ เว็บไซต์แสดงความคิดเห็นของประชาชนเพื่อสร้างการมีส่วนร่วมในการจัดการสิ่งแวดล้อม

คุณภาพน้ำ

แหล่งน้ำผิวดิน

- ▶ นางสาวสมพร ศรีคำภา
นักวิชาการสิ่งแวดล้อมชำนาญการ
- ▶ นางชญาภา คำเกี้ยว
นักวิชาการสิ่งแวดล้อม สำนักจัดการคุณภาพน้ำ

ผลการติดตามตรวจสอบคุณภาพน้ำของแม่น้ำสายสำคัญในช่วงเดือนตุลาคม-ธันวาคม 2552 จำนวน 17 สาย จากทั้งหมด 48 สาย พบว่า คุณภาพน้ำอยู่ในเกณฑ์ดี พอใช้ เสื่อมโทรม และเสื่อมโทรมมาก คิดเป็นร้อยละ 23 ร้อยละ 47 ร้อยละ 18 และร้อยละ 12 ตามลำดับ พารามิเตอร์ที่บ่งชี้ถึงคุณภาพน้ำเสื่อมโทรม คือ ค่าออกซิเจนละลาย (DO) การปนเปื้อนแบคทีเรียกลุ่มโคลิฟอร์มทั้งหมด (TCB) การปนเปื้อนแบคทีเรียกลุ่มฟิคอลโคลิฟอร์ม (FCB) และแอมโมเนีย (NH_3) ตามลำดับ โดยคุณภาพน้ำของแหล่งน้ำที่ติดตามตรวจสอบในแต่ละภาคเป็นดังนี้

ภาคกลาง ผลการติดตามตรวจสอบคุณภาพน้ำจากแม่น้ำ 6 สาย ได้แก่ แม่น้ำป่าสัก แม่น้ำน้อย แม่น้ำเจ้าพระยา แม่น้ำลพบุรี แม่น้ำบางปะกง และแม่น้ำนครนายก พบว่า

- แม่น้ำป่าสัก และแม่น้ำน้อย คุณภาพน้ำอยู่ในเกณฑ์พอใช้
- แม่น้ำเจ้าพระยา แม่น้ำลพบุรี และแม่น้ำบางปะกง คุณภาพน้ำอยู่ในเกณฑ์เสื่อมโทรม
- แม่น้ำนครนายก คุณภาพน้ำอยู่ในเกณฑ์เสื่อมโทรมมาก

พารามิเตอร์ที่บ่งชี้ถึงคุณภาพน้ำเสื่อมโทรมและเสื่อมโทรมมาก คือ DO TCB FCB และ NH_3 ตามลำดับ

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ผลการติดตามตรวจสอบคุณภาพน้ำจากแม่น้ำ 4 สาย ได้แก่ แม่น้ำเสียว แม่น้ำมูล แม่น้ำลำชี และลำตะคอง พบว่า

- แม่น้ำเสียว คุณภาพน้ำอยู่ในเกณฑ์ดี
- แม่น้ำมูล แม่น้ำลำชี และลำตะคอง คุณภาพน้ำอยู่ในเกณฑ์พอใช้

ภาคตะวันออก ผลการติดตามตรวจสอบคุณภาพน้ำจากแม่น้ำ 7 สาย ได้แก่ แม่น้ำพังรัต แม่น้ำตราด แม่น้ำประแสร์ แม่น้ำเวฬุ แม่น้ำจันทบุรี แม่น้ำระยอง และแม่น้ำปราจีนบุรี พบว่า

- แม่น้ำพังรัต แม่น้ำตราด และแม่น้ำประแสร์ คุณภาพน้ำอยู่ในเกณฑ์ดี
- แม่น้ำเวฬุ แม่น้ำจันทบุรี และแม่น้ำระยอง คุณภาพน้ำอยู่ในเกณฑ์พอใช้
- แม่น้ำปราจีนบุรี คุณภาพน้ำอยู่ในเกณฑ์เสื่อมโทรม

พารามิเตอร์ที่บ่งชี้ถึงคุณภาพน้ำเสื่อมโทรม คือ DO TCB และ FCB ตามลำดับ *

สรุปเกณฑ์คุณภาพน้ำแหล่งน้ำจืดทั่วประเทศรอบ 3 เดือน (เดือนตุลาคม-ธันวาคม 2552)

เกณฑ์คุณภาพน้ำ	แหล่งน้ำผิวดินในภาคต่างๆ ของประเทศไทย					ร้อยละของแหล่งน้ำ
	ภาคเหนือ	ภาคกลาง	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	ภาคตะวันออก	ภาคใต้	
 ดี	-	-	เสียว	พังรัต ตราด ประแสร์	-	23
 พอใช้	-	ป่าสัก น้อย	มูล ลำชี ลำตะคอง	จันทบุรี ระยอง เวฬุ	-	47
 เสื่อมโทรม	-	เจ้าพระยา ลพบุรี บางปะกง	-	ปราจีนบุรี	-	18
 เสื่อมโทรมมาก	-	นครนายก	-	-	-	12

คุณภาพอากาศ

- ▶ **นางสาวพิรพร เพชรทอง**
นักวิชาการสิ่งแวดล้อมชำนาญการ
- ▶ **นางสาวมติกา ประชามานิตกุล**
นักวิชาการสิ่งแวดล้อม
สำนักจัดการคุณภาพอากาศและเสียง

สถานการณ์คุณภาพอากาศของประเทศไทยในช่วงเดือน ตุลาคม-ธันวาคม 2552 มลพิษทางอากาศมีปริมาณเพิ่มขึ้นกว่า ช่วงไตรมาสที่ผ่านมา โดยเฉพาะฝุ่นละอองขนาดไม่เกิน 10 ไมครอน หรือฝุ่นขนาดเล็ก (PM₁₀) และก๊าซโอโซน (O₃) ยังคงเป็นปัญหาหลัก ซึ่งพบเกินมาตรฐานในหลายพื้นที่ ส่วนสารมลพิษ อื่นๆ ยังอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน

กรุงเทพมหานคร : พบฝุ่นขนาดเล็กมีปริมาณเพิ่มขึ้น โดยค่าเฉลี่ย 24 ชั่วโมง ตรวจวัดได้ในช่วง 11.8 - 174.0 ไมโครกรัมต่อลูกบาศก์เมตร (มกค./ลบ.ม.) พื้นที่ที่เกินมาตรฐาน ส่วนใหญ่เป็นพื้นที่ริมถนน ได้แก่ ถนนพหลโยธิน ถนนพระราม 6 ถนนดินแดง และถนนพระราม 4 โดยคิดเป็นร้อยละ 19.5 ร้อยละ 17.8 ร้อยละ 16.3 และร้อยละ 10.2 ตามลำดับ สำหรับพื้นที่ ทั่วไปพบเกินมาตรฐานเฉพาะบริเวณมหาวิทยาลัยราชภัฏ บ้านสมเด็จเจ้าพระยา พบเกินมาตรฐาน 9 วัน คิดเป็นร้อยละ 10.2 (มาตรฐาน PM₁₀ เฉลี่ย 24 ชั่วโมง ไม่เกิน 120 มกค./ลบ.ม.)

ก๊าซโอโซน ค่าเฉลี่ย 1 ชั่วโมง พบเกินมาตรฐานเป็น ครั้งคราวเกือบทุกพื้นที่ ตรวจวัดได้ในช่วง 0 - 165 ส่วนในพัน ล้านส่วน (ppb) (มาตรฐานเฉลี่ย 1 ชั่วโมงไม่เกิน 100 ppb) บริเวณที่พบเกินมาตรฐานมากที่สุด ได้แก่ ที่ทำการไปรษณีย์ ราชภัฏบรุษณะ พบเกินมาตรฐาน 5 วัน คิดเป็นร้อยละ 0.8

PM₁₀ ในพื้นที่กรุงเทพมหานครที่เกินมาตรฐาน ในช่วงเดือนตุลาคม-ธันวาคม 2552

พื้นที่	ต่ำสุด - สูงสุด (มกค./ลบ.ม.)	จำนวนวันที่เกิน มาตรฐาน/จำนวน วันที่ตรวจวัด (ร้อยละ)
พื้นที่ริมถนน		
1. ถนนพหลโยธิน	37.9 - 170.6	15/77 (19.5)
2. ถนนพระราม 6	53.5 - 174.0	16/90 (17.8)
3. ถนนดินแดง	42.8 - 172.0	15/92 (16.3)
4. ถนนพระราม 4	47.1 - 167.6	9/88 (10.2)
พื้นที่ทั่วไป		
1. มหาวิทยาลัยราชภัฏ บ้านสมเด็จเจ้าพระยา	33.1 - 169.5	9/88 (10.2)

ปริมาณมลพิษ : ฝุ่นขนาดเล็ก ค่าเฉลี่ย 24 ชั่วโมง ตรวจวัดได้ ในช่วง 14.1 - 157.4 มกค./ลบ.ม. พบเกินมาตรฐานเฉพาะ จังหวัดสมุทรปราการ บริเวณการเคหะชุมชนบางพลี และศูนย์

พื้นที่พญาศรีฯ พระประแดง พบเกินมาตรฐาน 9 วัน และ 3 วัน คิดเป็นร้อยละ 9.8 และร้อยละ 3.3 ตามลำดับ ส่วนพื้นที่อื่นยังอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน

ก๊าซโอโซน เฉลี่ย 1 ชั่วโมง ตรวจพบเกินมาตรฐานเป็น ครั้งคราวเกือบทุกพื้นที่ ตรวจวัดได้ 0 - 158 ppb บริเวณที่พบ เกินมาตรฐานมากที่สุด ได้แก่ องค์การบริหารส่วนจังหวัด สมุทรสาคร พบเกินมาตรฐาน 11 วัน คิดเป็นร้อยละ 1.5

PM₁₀ ที่เกินมาตรฐานในพื้นที่ปริมณฑล ในช่วงเดือนตุลาคม-ธันวาคม 2552

สถานี	ต่ำสุด - สูงสุด (มกค./ลบ.ม.)	จำนวนครั้งที่เกิน มาตรฐาน/จำนวน ครั้งที่ตรวจวัด (ร้อยละ)
จังหวัดสมุทรปราการ		
1. การเคหะชุมชนบางพลี	22.0 - 157.4	9/92 (9.8)
2. ศูนย์พญาศรีฯ พระประแดง	19.1 - 149.2	3/90 (3.3)

พื้นที่ต่างจังหวัด : พบฝุ่นขนาดเล็ก เกินมาตรฐาน บางพื้นที่ในภาคกลาง และภาคตะวันออก ค่าเฉลี่ย 24 ชั่วโมง ตรวจวัดได้ 7.6 - 246.2 มกค./ลบ.ม. บริเวณที่พบเกินมาตรฐาน ได้แก่ จังหวัดสระบุรี พระนครศรีอยุธยา ระยอง (สถานีอนามัย มาบตาพุด อบต.ตาสีหิรัญ) และจังหวัดชลบุรี (สนามกีฬาเทศบาล แหลมฉบัง) ส่วนพื้นที่อื่นอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน

PM₁₀ ที่เกินมาตรฐานในพื้นที่ต่างจังหวัด ในช่วงเดือนตุลาคม-ธันวาคม 2552

สถานี	ต่ำสุด - สูงสุด (มกค./ลบ.ม.)	จำนวนครั้งที่เกิน มาตรฐาน/จำนวน ครั้งที่ตรวจวัด (ร้อยละ)
ภาคกลาง		
1. สถานีตำรวจภูธร ตำบลหน้าพระลาน จ.สระบุรี	10.9 - 246.2	44/92 (47.8)
2. โรงเรียนอยุธยาวิทยาลัย จ.พระนครศรีอยุธยา	16.1 - 139.3	6/80 (7.5)
ภาคตะวันออก		
1. สถานีอนามัยมาบตาพุด จ.ระยอง	27.7 - 140.3	2/83 (2.4)
2. อบต.ตาสีหิรัญ จ.ระยอง	11.6 - 143.3	1/67 (1.5)
3. สนามกีฬาเทศบาลแหลมฉบัง จ.ชลบุรี	17.1 - 139	1/82 (1.2)

ก๊าซโอโซน เฉลี่ย 1 ชั่วโมงในพื้นที่ต่างจังหวัด ตรวจวัดได้ อยู่ในช่วง 0 - 161 ppb ตรวจพบเกินมาตรฐานในภาคกลาง และภาคตะวันออก บริเวณที่พบก๊าซโอโซนเกินมาตรฐานมากที่สุด ได้แก่ จังหวัดระยอง (ศูนย์วิจัยพืชไร่) เกินมาตรฐาน 8 วัน คิดเป็นร้อยละ 1.2 *

*หมายเหตุฉบับพิเศษ

ตุลาคม-ธันวาคม 2552

สถานการณ์ระดับเสียง

- ▶ นางสาวนันทวัน ว.สิงหะเคนทร์
นักวิชาการสิ่งแวดล้อม
- ▶ นางมณชนก แก้วสลัสนิล
นักวิชาการสิ่งแวดล้อมชำนาญการ
สำนักจัดการคุณภาพอากาศและเสียง

ระดับเสียงในกรุงเทพมหานครและปริมณฑลในช่วงเดือนตุลาคม-ธันวาคม 2552 บริเวณริมถนนระดับเสียงเฉลี่ย (L_{eq}) 24 ชั่วโมง มีค่าอยู่ในช่วง 62.0 - 84.8 เดซิเบลเอ (dBA) เกินมาตรฐานร้อยละ 64 ของจำนวนข้อมูลทั้งหมด (มาตรฐานระดับเสียงเฉลี่ย 24 ชั่วโมง กำหนดไม่เกิน 70 dBA) โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 69.5 dBA ส่วนบริเวณพื้นที่ทั่วไประดับเสียงส่วนใหญ่อยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน โดยระดับเสียงเฉลี่ย (L_{eq}) 24 ชั่วโมง มีค่าอยู่ในช่วง 51.3 - 83.9 dBA เกินมาตรฐานร้อยละ 8 ของจำนวนข้อมูลทั้งหมด และมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 60.3 dBA

สำหรับในพื้นที่ต่างจังหวัด บริเวณริมถนนระดับเสียงเฉลี่ย (L_{eq}) 24 ชั่วโมง มีค่าอยู่ในช่วง 57.7 - 76.6 dBA เกินมาตรฐานร้อยละ 5 ของจำนวนข้อมูลทั้งหมด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 63.1 dBA ส่วนบริเวณพื้นที่ทั่วไปมีค่าอยู่ในช่วง 46.5 - 73.8 dBA เกินมาตรฐานร้อยละ 0.5 ของจำนวนข้อมูลทั้งหมด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 57.4 dBA *

ตารางที่ 1 ระดับเสียงเฉลี่ย (L_{eq}) 24 ชั่วโมง ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล เดือนตุลาคม-ธันวาคม 2552

จังหวัด	สถานี	ระดับเสียง (เดซิเบลเอ)		จำนวนวันที่เกินมาตรฐาน (ร้อยละ)
		ต่ำสุด - สูงสุด	เฉลี่ย	
พื้นที่ริมถนน				
กรุงเทพมหานคร	สนามกีฬาการเคหะชุมชนห้วยขวาง ถ.ประชาสงเคราะห์	63.6 - 70.6	64.9	2
	วงเวียน 22 กรกฎาคม ถ.สันติภาพ	69.3 - 81.9	71.6	96
	สถานีไฟฟ้าย่อยธนบุรี ถ.อินทพิทักษ์	68.7 - 74.6	69.7	24
	สถานีตำรวจนครบาลโชคชัย ถ.ลาดพร้าว	71.6 - 73.9	72.2	100
	การเคหะชุมชนดินแดง ถ.ดินแดง	71.4 - 84.8	73.0	100
	พาหุรัด ถ.ตรีเพชร	74.4 - 77.5	75.5	100
นนทบุรี	กรมพลังงานทดแทน ถ.บางกรวย-ไทรน้อย	64.1 - 70.5	65.8	2
สมุทรสาคร	แขวงการทางสมุทรสาคร ถ.เพชรเกษม	62.0 - 66.6	63.4	0
พื้นที่ทั่วไป				
กรุงเทพมหานคร	โรงเรียนบดินทรเดชา ซ.ลาดพร้าว 112	51.3 - 73.0	61.0	3
	การเคหะชุมชนคลองจั่น ถ.สุขาภิบาล 1	53.6 - 63.4	55.8	0
	โรงเรียนนนทรีวิทยา ถ.นางลิ้นจี่	51.3 - 83.9	69.2	51
	โรงเรียนสิงหราชพิทยาคม ถ.เอกชัย	57.4 - 68.8	61.6	0
ปทุมธานี	มหาวิทยาลัยกรุงเทพ วิทยาเขตรังสิต	51.8 - 67.9	58.6	0
นนทบุรี	มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช	52.4 - 63.7	55.7	0
มาตรฐาน		70.0		

ตารางที่ 2 ระดับเสียงเฉลี่ย (L_{eq}) 24 ชั่วโมง ในพื้นที่ต่างจังหวัด เดือนตุลาคม-ธันวาคม 2552

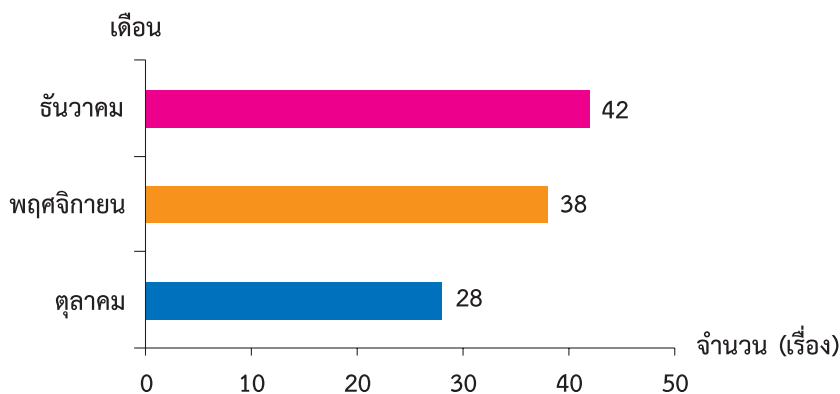
จังหวัด	สถานี	ระดับเสียง (เดซิเบลเอ)		จำนวนวันที่เกินมาตรฐาน (ร้อยละ)
		ต่ำสุด - สูงสุด	เฉลี่ย	
พื้นที่ริมถนน				
สระบุรี	สถานีตำรวจภูธรหน้าพระลาน อ.เฉลิมพระเกียรติ	67.4 – 71.4	69.6	45
เชียงใหม่	โรงเรียนยุพราชวิทยาลัย อ.เมือง	60.4 – 70.7	63.3	2
ขอนแก่น	บ้านพักปลัดอำเภอ อ.เมือง	62.9 – 67.3	65.1	0
นครราชสีมา	บ้านพักทหาร มณฑลทหารบกที่ 21 อ.เมือง	58.2 – 67.4	61.4	0
ชลบุรี	ศูนย์เยาวชนเทศบาลตำบลศรีราชา อ.ศรีราชา	57.7 – 63.6	58.9	0
ชลบุรี	สำนักงานเทศบาลตำบลแหลมฉบัง อ.ศรีราชา	55.7 – 65.9	60.6	0
ระยอง	สถานีอนามัยมาตาพุด อ.เมือง	60.5 – 70.5	64.7	1
ภูเก็ต	ศูนย์บริการสาธารณสุขจังหวัดภูเก็ต อ.เมือง	58.8 – 76.6	62.1	38
สงขลา	เทศบาลนครหาดใหญ่ อ.หาดใหญ่	58.4 – 75.2	62.3	3
พื้นที่ทั่วไป				
เชียงใหม่	ศาลากลางจังหวัดเชียงใหม่ อ.เมือง	52.4 – 71.5	56.0	1
ลำปาง	ศาลหลักเมือง อ.เมือง	52.8 – 65.6	57.3	0
สระบุรี	สถานีดับเพลิง (เขาน้อย) อ.เมือง	55.9 – 68.3	58.5	0
สระบุรี	องค์การบริหารส่วนตำบลหน้าพระลาน อ.เฉลิมพระเกียรติ	50.3 – 63.7	54.6	0
สระบุรี	วัดถ้ำศรีวิไล อ.เฉลิมพระเกียรติ	46.5 – 73.8	55.0	1
ระยอง	ชุมสายโทรศัพท์จังหวัดระยอง อ.เมือง	54.5 – 63.0	56.7	0
ชลบุรี	สำนักงานสามัญศึกษาจังหวัดชลบุรี อ.เมือง	57.2 – 70.3	63.6	1
มาตรฐาน		70.0		

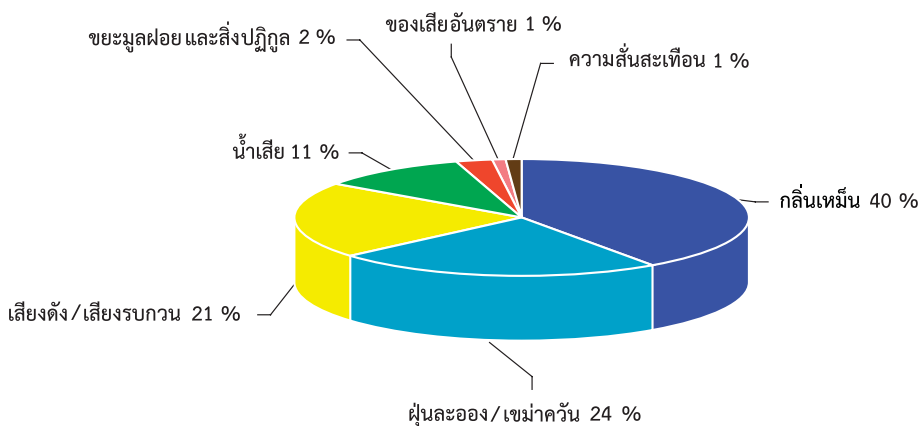
สถิติเรื่องร้องเรียน

► นางสาวกานต์สินี ดวงดี
นักวิชาการสิ่งแวดล้อมปฏิบัติการ ฝ่ายตรวจและบังคับการ

การร้องเรียนด้านมลพิษระหว่างเดือนตุลาคม-ธันวาคม 2552 มีจำนวนทั้งสิ้น 108 เรื่อง (รูปที่ 1) โดยพบว่าในเดือน ธันวาคม มีการร้องเรียนมากที่สุด จำนวนทั้งสิ้น 42 เรื่อง ปัญหา มลพิษที่ได้รับการร้องเรียนมากที่สุดคือ ปัญหากลิ่นเหม็น คิดเป็น ร้อยละ 40 รองลงมาคือ ปัญหาฝุ่นละออง/เขม่าควัน คิดเป็น ร้อยละ 24 ปัญหาเสียงดัง/เสียงรบกวน คิดเป็นร้อยละ 21 ปัญหา น้ำเสีย คิดเป็นร้อยละ 11 ปัญหาขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล คิดเป็นร้อยละ 2 ปัญหาของเสียอันตรายและความสั่นสะเทือน มีจำนวนเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 1 (รูปที่ 2)

รูปที่ 1 จำนวนเรื่องร้องเรียนระหว่างเดือนตุลาคม-ธันวาคม 2552

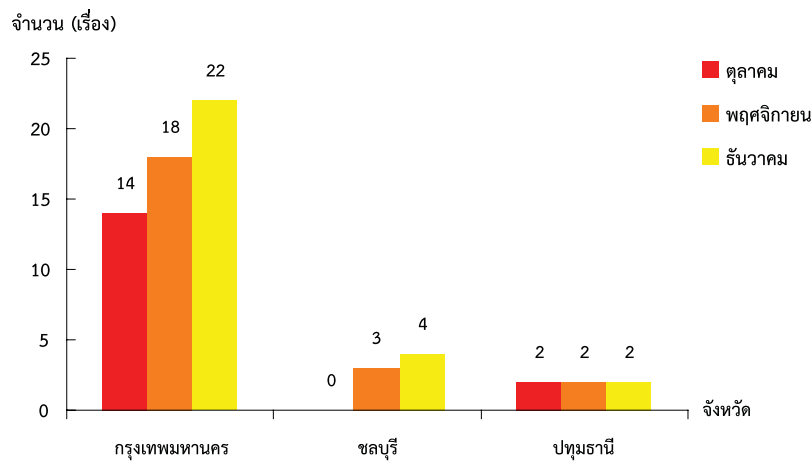

รูปที่ 2 ประเภทปัญหามลพิษที่มีการร้องเรียนระหว่างเดือนตุลาคม-ธันวาคม 2552

จังหวัดที่มีการร้องเรียนสูงสุด 3 อันดับแรก ระหว่างเดือนตุลาคม-ธันวาคม 2552 ได้แก่ กรุงเทพมหานคร ชลบุรี และปทุมธานี ตามลำดับ โดยมีเรื่องร้องเรียนรวม 67 เรื่อง จาก 108

เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 62 ของเรื่องร้องเรียนด้านมลพิษของทั้งประเทศ (รูปที่ 3 และตารางที่ 1)

รูปที่ 3 จำนวนเรื่องร้องเรียนในจังหวัดที่มีการร้องเรียนสูงสุด 3 อันดับแรก ระหว่างเดือนตุลาคม-ธันวาคม 2552

ตารางที่ 1 จังหวัดที่มีเรื่องร้องเรียนสูงสุด 3 อันดับแรก ระหว่างเดือนตุลาคม-ธันวาคม 2552

เขตพื้นที่	จำนวนเรื่อง
กรุงเทพมหานคร	54
ชลบุรี	7
ปทุมธานี	6
รวม	67
จังหวัดอื่นๆ	41
รวม	108

กรมควบคุมมลพิษได้ดำเนินการแก้ไขปัญหาเรื่องร้องเรียนและแจ้งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการตามอำนาจหน้าที่จำนวน 64 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 60 และอยู่ระหว่างดำเนินการจำนวน 44 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 40 (ข้อมูล ณ วันที่ 4 มกราคม 2552) *

ส่งเสริมการลดและนำของเสียมาใช้ประโยชน์ พ.ศ.

- ▶ นางสาวณภวีส์ บัวสรวง
นักวิชาการสิ่งแวดล้อมชำนาญการพิเศษ
- ▶ นายไชยา บุญชิต และนางสาววาสนา แจ่มประจักษ์
นักวิชาการสิ่งแวดล้อมชำนาญการ สำนักจัดการกากของเสียและสารอันตราย

มลพิษจากขยะมูลฝอย เป็นหนึ่งในปัญหาสิ่งแวดล้อมที่นับวันจะทวีความรุนแรงขึ้นเป็นลำดับ สาเหตุมาจากปริมาณขยะมูลฝอยจากชุมชนต่างๆ ทั่วประเทศได้เพิ่มสูงขึ้นอย่างรวดเร็ว ตามจำนวนประชากร การขยายตัวทางเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยี ก่อให้เกิดปัญหาด้านสิ่งแวดล้อม แหล่งพาหะนำโรค เหนือราคา และส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจ สังคม และสุขภาพอนามัยของประชาชน ดังนั้นการบริหารจัดการขยะมูลฝอยจึงควรมุ่งเน้นการจัดการที่เป็นระบบและครบวงจร ตั้งแต่การป้องกัน ควบคุม หรือลดปริมาณขยะมูลฝอยที่เกิดขึ้น การส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการนำขยะมูลฝอยกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่ก่อนการกำจัดขั้นสุดท้าย อย่างไรก็ตาม การดำเนินการจัดการขยะมูลฝอยที่เป็นระบบและครบวงจรดังกล่าว อาจไม่สามารถดำเนินการได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ สืบเนื่องจากข้อจำกัดด้านกฎหมาย กฎระเบียบ ที่มีอยู่ยังไม่เอื้ออำนวย เพราะกฎระเบียบหลักด้านการจัดการของเสียหรือขยะมูลฝอยที่ใช้อยู่ในปัจจุบันมีขอบเขตและวัตถุประสงค์โดยส่วนใหญ่เพียงเพื่อบำบัดและกำจัดของเสียที่เกิดขึ้นแล้วเท่านั้น ซึ่งแตกต่างจากระบบกฎหมายของกลุ่มประเทศที่พัฒนาแล้วที่ให้ความสำคัญกับการควบคุม ป้องกัน ตั้งแต่ในแหล่งกำเนิด ดังนั้นจึงจำเป็นต้องมีการพัฒนากฎหมายสำหรับเป็นเครื่องมือในการบริหารจัดการขยะมูลฝอยดังกล่าว โดยมีพิจารณาหลักการ นโยบาย และแผนระดับชาติที่สำคัญสำหรับเป็นพื้นฐานมาใช้ประกอบการศึกษากร่างกฎหมาย ได้แก่ หลักการพัฒนาที่ยั่งยืน มิติด้านสิ่งแวดล้อมและการพัฒนา ในแผนปฏิบัติการ 21 (Agenda 21) นโยบายรัฐบาล แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2550–2554) และแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. 2550–2554

กรมควบคุมมลพิษ ได้ศึกษาและยกย่องพระราชบัญญัติส่งเสริมการลดและนำของเสียมาใช้ประโยชน์ พ.ศ. ขึ้นประกอบด้วยแนวคิดด้านการมีส่วนร่วมของภาคส่วนต่างๆ แนวคิดผู้ก่อให้เกิดมลพิษเป็นผู้จ่าย แนวคิดด้านความรับผิดชอบของผู้ประกอบการ แนวคิดการใช้ทรัพยากรให้เกิดประโยชน์สูงสุด และแนวคิดด้านมาตรฐานสิ่งแวดล้อมระหว่างประเทศที่ครอบคลุมแนวทางการบริหารจัดการขยะมูลฝอยแบบครบวงจร โดยพิจารณาตามวงจรการเกิดขยะมูลฝอย ตั้งแต่ขั้นตอนการผลิตและจัดจำหน่าย การบริโภคและการรีไซเคิล การบำบัดและกำจัด ดังนี้ (รูปที่ 1)

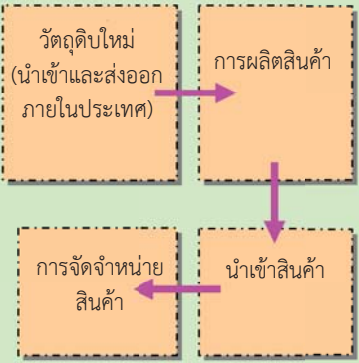
• **ขั้นตอนการผลิตและจำหน่าย** มุ่งเน้นเรื่องการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ โดยการควบคุม ป้องกันการเกิดของเสีย การส่งเสริมการใช้ประโยชน์ของเสียจากกระบวนการผลิต การส่งเสริมการผลิตสินค้าที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม โดยอาศัยหลักการของกฎหมาย เรื่องการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ การควบคุมการเคลื่อนย้ายวัตถุดิบ สินค้า ผลิตภัณฑ์ หรือของเสียข้ามแดน การส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรมด้านการลด คัดแยก และใช้ประโยชน์ของเสียในกระบวนการผลิต

วงจรการเกิดขยะมูลฝอย

แนวทางการจัดการ

หลักการด้านกฎหมาย

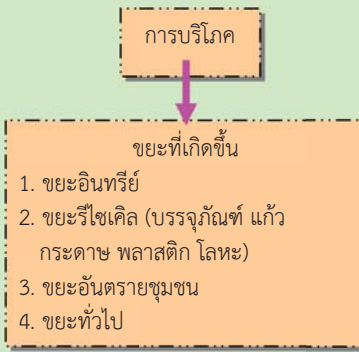
ขั้นตอน 1 การผลิตและจัดจำหน่าย

- การลด/ป้องกันการเกิดของเสีย
 - การออกแบบสินค้าและบรรจุภัณฑ์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
 - การลดปริมาณสารพิษในผลิตภัณฑ์
 - ระบบฉลากสิ่งแวดล้อม
- การนำของเสียกลับมาใช้ใหม่
 - ส่งเสริมการคัดแยกและนำของเสียจากกระบวนการผลิตไปใช้ซ้ำหรือรีไซเคิล
 - ส่งเสริมการนำวัสดุรีไซเคิลมาเป็นวัตถุดิบในการผลิตผลิตภัณฑ์ใหม่
- ส่งเสริมการผลิตสินค้าที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

- แนวทางการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ โดยกำหนดหลักเกณฑ์เพื่อลดของเสียและวัตถุดิบในกระบวนการผลิต การนำของเสียกลับมาใช้ใหม่หรือใช้ซ้ำ การปรับปรุงเปลี่ยนแปลงวิธีการหรือเทคโนโลยีในการผลิตที่ก่อให้เกิดของเสียน้อยลง เป็นต้น
- แนวทางการควบคุมการเคลื่อนย้ายวัตถุดิบ สินค้า ผลิตภัณฑ์ข้ามแดนเพื่อป้องกันของเสีย ผลิตภัณฑ์ใช้แล้ว ผลิตภัณฑ์ที่ไม่ได้มาตรฐานหรือใกล้จะหมดอายุการใช้งาน ไม่ให้มาเกิดเป็นของเสียภายในประเทศ
- แนวทางการส่งเสริม โดยการอาศัยการส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรมด้านการลด คัดแยก และใช้ประโยชน์ขยะมูลฝอยทั้งในด้านการสนับสนุนงบประมาณ การสนับสนุนด้านการตลาด และการใช้ภาษีเพื่อเป็นแรงจูงใจ

ขั้นตอน 2 การบริโภคสินค้า

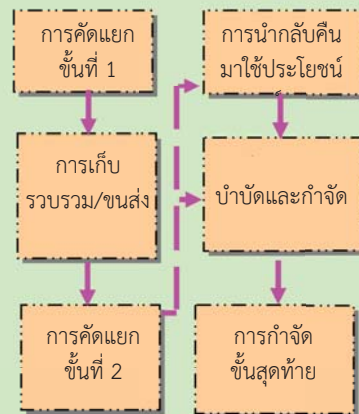

- ส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการใช้สินค้าที่สามารถใช้ซ้ำหรือนำกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่
- ส่งเสริมการใช้สินค้าที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
- ส่งเสริมการลดการใช้บรรจุภัณฑ์ผลิตภัณฑ์ที่เป็นอันตรายและจัดการยาก
- ส่งเสริมให้ประชาชนคัดแยกขยะมูลฝอยหลังการบริโภค

- แนวทางการเสริมสร้างสังคมรีไซเคิล เพื่อให้ทุกภาคส่วนร่วมมือในการลด คัดแยก และนำขยะมูลฝอยกลับมาใช้ใหม่ การใช้สินค้าหรือผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม รวมทั้งการสนับสนุนการผลิตและบริโภคที่ยั่งยืนทุกรูปแบบ
- แนวทางการกำหนดความรับผิดชอบของผู้ประกอบการในการรับผิดชอบต่อสินค้าและผลิตภัณฑ์ของตนตลอดวัฏจักรชีวิต ตั้งแต่การออกแบบและผลิต การเรียกคืนกลับมาใช้ใหม่ และการบำบัดกำจัด
- แนวทางการส่งเสริม โดยการกำหนดหลักเกณฑ์ แนวทางส่งเสริมผู้ประกอบการที่รับผิดชอบต่อสินค้าหรือผลิตภัณฑ์ของตนทั้งในด้านเงินกู้ยืม การส่งเสริมการตลาดและแรงจูงใจทางภาษีอากร

ขั้นตอน 3 การคัดแยก

การรีไซเคิล บำบัดและกำจัด

- การสนับสนุนให้มีการคัดแยกขยะมูลฝอยจากแหล่งกำเนิด
- การใช้ประโยชน์ขยะมูลฝอย เช่น การนำขยะอินทรีย์มาหมักทำปุ๋ย การแปรรูปพลังงานจากขยะมูลฝอย การใช้ประโยชน์ขยะรีไซเคิล เป็นต้น
- การบำบัดและกำจัดขยะมูลฝอยอย่างถูกหลักวิชาการ

- แนวทางการส่งเสริมการลด คัดแยก และใช้ประโยชน์ขยะมูลฝอยในชุมชน ทั้งในด้านการกำหนดแผนงาน กิจกรรม เป้าหมายการนำขยะมูลฝอยกลับมาใช้ประโยชน์ และการส่งเสริม กำกับดูแลกิจการที่เกี่ยวข้องกับการนำขยะกลับมาใช้ใหม่ในชุมชน
- แนวทางการบำบัดและกำจัดขยะมูลฝอยที่ถูกหลักวิชาการ โดยการกำหนดเกณฑ์มาตรฐานด้านการกำจัดขยะมูลฝอย วิธีการกำจัด การควบคุมดูแลระบบกำจัดขยะมูลฝอย และการติดตามตรวจสอบพื้นฟูระบบกำจัดขยะมูลฝอยที่ไม่ถูกสุขลักษณะ
- แนวทางการส่งเสริมสำหรับกิจการที่เกี่ยวข้องกับการนำขยะมูลฝอยกลับมาใช้ใหม่ ตลาดวัสดุรีไซเคิลและการจัดการขยะมูลฝอยเพื่อส่งเสริมการใช้ทรัพยากรธรรมชาติให้เกิดประโยชน์สูงสุด

รูปที่ 1 ความเชื่อมโยงของกฎหมายกับแนวทางการบริหารจัดการขยะมูลฝอย

- **ขั้นตอนการบริโภคสินค้า** มุ่งเน้นการบริโภคอย่างยั่งยืน โดยการเสริมสร้างจิตสำนึกของประชาชนในการลด คัดแยก และนำขยะมูลฝอยกลับมาใช้ใหม่ การเสริมสร้างสังคมรีไซเคิล การส่งเสริมการจัดซื้อ/บริโภคสินค้าที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (Green purchasing network) ตลอดจนการสร้างแรงจูงใจ (Incentives) เพื่อกำหนดให้ผู้ประกอบการรับผิดชอบสินค้าหรือผลิตภัณฑ์ของตนตลอดวัฏจักรชีวิต โดยอาศัยหลักการของกฎหมาย เรื่องการเสริมสร้างสังคมรีไซเคิล แนวทางการส่งเสริมและสนับสนุนการดำเนินงานด้าน 3Rs

- **ขั้นตอนการคัดแยก รีไซเคิล บำบัดและกำจัด** มุ่งเน้นการส่งเสริมและพัฒนาธุรกิจรีไซเคิล เพิ่มประสิทธิภาพการลด และใช้ประโยชน์ขยะมูลฝอย การพัฒนาระบบ เทคโนโลยี การบำบัดและกำจัดขยะมูลฝอยอย่างถูกหลักวิชาการ เพื่อลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม โดยอาศัยหลักการของกฎหมายในเรื่องการส่งเสริมการลด คัดแยก และใช้ประโยชน์ขยะมูลฝอยในชุมชน การบำบัดและกำจัดขยะมูลฝอยที่ถูกหลักวิชาการ รวมทั้งการส่งเสริมกิจการที่เกี่ยวข้องกับการนำขยะมูลฝอยกลับมาใช้ใหม่ ตลาดวัสดุรีไซเคิล และการจัดการขยะมูลฝอยเพื่อส่งเสริมการใช้ทรัพยากรธรรมชาติให้เกิดประโยชน์สูงสุด

ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการลดและนำของเสียมาใช้ประโยชน์ พ.ศ. ไม่ได้มุ่งเน้นเฉพาะการจัดการขยะมูลฝอยที่เกิดขึ้นเท่านั้น แต่ได้ให้ความสำคัญกับความร่วมมือของทุกภาคส่วนในการควบคุม ป้องกันขยะมูลฝอยตั้งแต่แหล่งกำเนิดและการบริหารจัดการอย่างครบวงจร เช่น การเสริมสร้างสังคมรีไซเคิล การใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ ความรับผิดชอบต่อผู้ประกอบการ การควบคุมการเคลื่อนย้ายวัตถุอันตราย สินค้า ผลิตภัณฑ์หรือของเสียข้ามแดน การใช้เครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์ รวมทั้งมาตรการส่งเสริม สนับสนุนการดำเนินงานด้าน 3Rs ของหน่วยงานหรือองค์กรต่างๆ

ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการลดและนำของเสียมาใช้ประโยชน์ พ.ศ. ได้ผ่านความเห็นชอบของคณะกรรมการพัฒนากฎหมายของกรมควบคุมมลพิษ และคณะกรรมการพัฒนากฎหมายของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแล้ว ขณะนี้อยู่ระหว่างนำเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาให้ความเห็นชอบ *

The Inaugural Meeting of the Regional 3R Forum in Asia

► นายไชยา บุญจิต

นักวิชาการสิ่งแวดล้อมชำนาญการ สำนักจัดการกากของเสียและสารอันตราย

เมื่อวันที่ 11-12 พฤศจิกายน 2552 ผู้แทนกรมควบคุมมลพิษ ได้เข้าร่วมการประชุม The Inaugural Meeting of the Regional 3R Forum in Asia ณ กรุงโตเกียว ประเทศญี่ปุ่น ซึ่งเป็นการประชุมวิชาการเพื่อระดมความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางการกำหนดมาตรการ 3Rs (Reduce Reuse and Recycle) ในนโยบายระดับชาติ แนวทางการเสริมสร้างความร่วมมือกับองค์กรระหว่างประเทศ การกำหนดกลยุทธ์ในการแลกเปลี่ยนความรู้ ประสบการณ์และแนวปฏิบัติที่ดีด้าน 3Rs ของประเทศต่างๆ แนวทางการเสริมสร้างความร่วมมือของผู้เกี่ยวข้อง นอกจากนี้จะมีการพิจารณารับรองการจัดตั้ง Regional 3R Forum in Asia เพื่อส่งเสริมการดำเนินงานด้าน 3Rs ในระดับภูมิภาค โดยมีผู้แทนหน่วยงานภาครัฐระดับหัวหน้าส่วนราชการระดับกรมขึ้นไปจากประเทศต่างๆ ในภูมิภาคเอเชีย ผู้แทนจากองค์กรระหว่างประเทศ เข้าร่วมประชุม ซึ่งการประชุมครั้งนี้มีการนำเสนอและอภิปรายในหัวข้อต่างๆ ดังนี้

ผู้เข้าร่วมการประชุมร่วมถ่ายรูปหมู่ในช่วง Photo session

บรรยากาศการประชุม

Inaugural Meeting of the Regional 3R Forum in Asia

*หมายเหตุฉบับพิเศษ

ตุลาคม-ธันวาคม 2552

ความท้าทายและโอกาสการดำเนินงานด้าน 3Rs กับการบริหารจัดการของเสีย

การผลิตและการบริโภคในภูมิภาคเอเชียได้เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว ส่งผลให้มีปริมาณของเสียเกิดขึ้นสูงจนเกินขีดความสามารถของท้องถิ่นในการบริหารจัดการและก่อให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมตามมา ดังนั้นกลุ่มประเทศในภูมิภาคเอเชียควรมีความตระหนักและให้ความสำคัญกับนโยบายที่จะส่งเสริมการใช้ทรัพยากรให้เกิดประโยชน์สูงสุด การป้องกันการเกิดของเสียเป็นอันดับแรก รวมทั้งส่งเสริมให้มีการหมุนเวียนและใช้ประโยชน์ของเสียให้มากที่สุดตามแนวคิด “More waste more recycling” ซึ่งสามารถทำได้โดยกำหนดมาตรการและแนวทางในการกำหนดยุทธศาสตร์ด้านการจัดการขยะมูลฝอยและ 3Rs อย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพแทนรูปแบบการจัดการดั้งเดิม เช่น การเทกองและเผากลางแจ้งที่ก่อให้เกิดปัญหาอย่างรุนแรงต่อสิ่งแวดล้อม งบประมาณและระบบเศรษฐกิจ-สังคม รวมทั้งการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสำหรับการบริหารจัดการของเสียที่ควรคำนึงถึงประสิทธิภาพควบคู่กับต้นทุนและผลที่คาดว่าจะได้รับ ภายใต้ความเหมาะสมกับสภาพปัญหาและความสามารถในการบริหารจัดการของประเทศ และที่สำคัญควรมีการจัดเก็บข้อมูลพื้นฐานอย่างต่อเนื่องและเป็นระบบ เพื่อใช้สำหรับกำหนดทางเลือกเทคโนโลยีที่เหมาะสม ในด้านการดำเนินกิจกรรม 3Rs และการกำจัดของเสีย โดยต้องให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการคัดแยกขยะมูลฝอยที่แหล่งกำเนิดควบคู่กันไปด้วย นอกจากนี้ควรมีกลไกการบังคับใช้กฎหมายอย่างจริงจังไปพร้อมกับการสนับสนุนด้านการเงินและการสนับสนุนโครงสร้างพื้นฐานด้าน 3Rs และการบริหารจัดการของเสียผู้ที่เกี่ยวข้องทั้งท้องถิ่น ผู้ประกอบการและภาคประชาชน ที่สำคัญควรมีการเสริมสร้างจิตสำนึกให้แก่ภาคประชาชน เพื่อส่งเสริมให้มีการดำเนินงานด้าน 3Rs เช่น การลดและคัดแยกขยะมูลฝอยที่แหล่งกำเนิด โดยอาจใช้เครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์ในการคิดค่าธรรมเนียมจัดการขยะมูลฝอยตามปริมาตรควบคู่กันไปด้วย

การนำเสนอการจำกัดอายุยุทธศาสตร์ 3R ของประเทศ

ผู้แทนกรมควบคุมมลพิษได้นำเสนอและแลกเปลี่ยนประสบการณ์ในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์ 3Rs ของประเทศ ตั้งแต่ขั้นตอนการพัฒนาแผน การกำหนดเป้าหมาย มาตรการและโครงการต่างๆ รวมไปถึงความท้าทายและโอกาสในการนำแผนไปสู่การปฏิบัติ ซึ่งที่ประชุมมีความคิดเห็นว่าการร่วมมือระหว่างภาครัฐส่วนกลางและท้องถิ่นเป็นปัจจัยสำคัญที่นำไปสู่ความสำเร็จในการดำเนินงานด้าน 3Rs การจัดการของเสีย การใช้ทรัพยากรธรรมชาติให้เกิดประโยชน์สูงสุด และการป้องกันการเคลื่อนย้ายของเสียข้ามแดนที่ผิดกฎหมาย

นางสุนิ ปิยะพันธุ์พงศ์ ผู้อำนวยการสำนักจัดการกากของเสีย
และสารอันตราย กรมควบคุมมลพิษ นำเสนอการจัดทำ
แผนยุทธศาสตร์และการดำเนินงานด้าน 3Rs ของประเทศไทย

ดร.สุพัฒน์ หวังวงศ์วัฒนา อธิบดีกรมควบคุมมลพิษ
เป็นประธานการประชุมเรื่องการเสริมสร้างความเข้มแข็ง
ของเครือข่าย 3Rs และความร่วมมือระหว่างประเทศ

การเสริมสร้างความเข้มแข็งของเครือข่าย 3Rs และความร่วมมือระหว่างประเทศ

หนึ่งในวัตถุประสงค์ของการจัดตั้ง Regional 3R Forum in Asia ได้แก่ การเสริมสร้างความร่วมมือในการดำเนินงานด้าน 3Rs โดยองค์กรระหว่างประเทศและกลุ่มผู้สนับสนุนอื่นๆ ซึ่งจำเป็นต้องพิจารณาถึงบทบาทหน้าที่ขององค์กรเหล่านี้ว่าสอดคล้องกับมาตรการหรือโครงการ 3Rs ที่จะให้ความร่วมมือด้วย เนื่องจากแต่ละองค์กรมีหน้าที่ที่แตกต่างกัน จึงจำเป็นต้องมีการเสริมสร้างความเข้มแข็งของเครือข่าย 3Rs และส่งเสริมความร่วมมือระหว่างองค์กรให้มากขึ้น

ผลที่ได้รับจากการประชุม

- เป็นโอกาสให้ประเทศไทยได้แสดงวิสัยทัศน์และจุดยืนที่ชัดเจนในการดำเนินงานด้านการลด คัดแยก และใช้ประโยชน์ของเสีย (Reduce Reuse Recycle : 3Rs) ในเวทีระหว่างประเทศ ซึ่งเป็นการย้ำเจตนารมณ์ของประเทศไทยที่จะให้ความร่วมมือกับนานาประเทศเพื่อจัดการสิ่งแวดล้อมบนพื้นฐานความรับผิดชอบและการมีประโยชน์ร่วมกัน
- การมีส่วนร่วมในการกำหนดกรอบแนวทางการดำเนินงานด้าน 3Rs จะก่อให้เกิดการผลักดันความร่วมมือระหว่างประเทศต่างๆ และองค์กรที่เกี่ยวข้อง ซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนา ปรับปรุงระบบบริหารจัดการของเสียในประเทศให้ครบวงจรทันสมัยและเป็นไปตามหลักสากล
- สามารถเข้าร่วมแลกเปลี่ยนความรู้ วิชาการ ประสบการณ์ ข้อมูลข่าวสารและเทคโนโลยีที่เกี่ยวกับการดำเนินงานด้าน 3Rs กับผู้เชี่ยวชาญและผู้แทนรัฐบาลจากทุกภูมิภาคทั่วโลก ทำให้สามารถนำข้อมูล องค์ความรู้และแนวทางการปฏิบัติที่จะเป็นประโยชน์มาประยุกต์ใช้ในการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมของประเทศ และก่อให้เกิดความร่วมมือในด้านเทคนิควิชาการ การวิจัยและพัฒนาถ่ายทอดเทคโนโลยีจากประเทศที่พัฒนาแล้วไปสู่ประเทศที่กำลังพัฒนา
- การนำหลักการด้าน 3Rs การบริหารจัดการของเสียและการจัดการทรัพยากรอย่างยั่งยืน (Sustainable resource management) มาประยุกต์ใช้ให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมของประเทศ จะเป็นการกระตุ้นให้ทุกภาคส่วนได้ตระหนักและเล็งเห็นความสำคัญในการใช้ทรัพยากรธรรมชาติให้เกิดประโยชน์สูงสุด (Resource efficiency) และผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากการผลิตผลิตภัณฑ์ที่จะก่อให้เกิดของเสียในอนาคต อันจะนำไปสู่การกำหนดมาตรการหรือแนวทางร่วมกันระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน และประชาชนในการเพิ่มประสิทธิภาพการดำเนินงานด้าน 3Rs และลดผลกระทบที่เกี่ยวข้องเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน *

ปัญหามลพิษ
1650
อุบัติเหตุสารเคมี

สายด่วน 1650

กรมควบคุมมลพิษ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

- รับแจ้งเหตุฉุกเฉินจากอุบัติเหตุสารเคมี
- รับแจ้งเรื่องร้องเรียนมลพิษ
- ให้บริการข้อมูลการระงับภัยสารเคมีเบื้องต้น

GREEN SERVICE

“อู๋ลีเขียว”

คลินิกไอเสียมาตรฐาน

รักษารถ ลดโลกร้อน กับอู๋ลีเขียว

คลินิกไอเสียมาตรฐาน

บริการคุณภาพ เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

กรมควบคุมมลพิษ
POLLUTION CONTROL DEPARTMENT

ติดต่อขอทราบข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่

กรมควบคุมมลพิษ
กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

92 ซอยพหลโยธิน 7 ถนนพหลโยธิน แขวงสามเสนใน เขตพญาไท กรุงเทพฯ 10400

โทร. 0 2298 2082-4 โทรสาร 0 2298 2085

ชำระค่าฝากส่งเป็นรายเดือน
ใบอนุญาตเลขที่ 32/2538
ไปรษณีย์สามเสนใน

เรียน

